

τὸ βίον αὐτ' "Οφ. Αὐτὸς ἔχ' πολλὰ βιουτὰ Ζαγόρ. Στάμι-
νου βίος (ἀκίνητος περιουσία) αὐτόθ. Κινάμινου βίος (κι-
νητὴ περιουσία) αὐτόθ. || Φρ. "Εχει βίος καὶ βιοτικὸ (εἶναι
πλουσιώτατος) Μεσσ. Τῆς Βενετίας τὸ βιό (ἐπὶ πολυτίμου)
"Ηπ. Ζουντανὸ βιό (ἡ εἰς ζῶα περιουσία) Αἰτωλ. "Αξιό
βιό! (εἰρων. ἐπὶ μηδαμινῶν πραγμάτων) "Ηπ. Τρανὸ
βιό (εἰρων. ἐπὶ προσώπου οὐχὶ ἀξιολόγου) Βλάστ. Αὐτὸς
εἶναι χ' σὸ βιό (εἰρων. ἐπὶ κακοῦ) Αἰτωλ. Χαμένο βίος! (ἀνόη-
τε!) "Απύρανθ. Θ' κό μας βίος κι αὐτὸς (ἐπὶ ἡμετέρων καὶ
ὁμοίων πρὸς ἡμᾶς) Βλάστ. Τὸ βιό τοῦ διαόλου (βλασφημία
πρὸς τι ἐνοχλοῦν) "Αγρίν. Τοῦ βιό μ' δὲ ξέρουν; (πρὸς τοὺς
ἰσχυριζομένους ὅτι γνωρίζουν τὰ ἡμέτερα καλύτερον ἡμῶν)
"Ηπ. || Παροιμ. "Ελάτε τρελλοὶ νὰ φάτε τοῦ γνωστικοῦ τὸ βιό
(ἐπὶ τῶν ἐπιτηδεύσας ἀπολαμβάνοντων τὰ ἀγαθὰ ἄλλου)
σύνθηθ. Ξένο βιό καλολογάριστο (ἐπὶ τοῦ νομίζοντος ὅτι
ὑπολογίζει ἀσφαλῶς τὴν περιουσίαν ἄλλου) "Ηπ. Μὲ βιό
καλὸ δὲν παρακαλῶ (ὁ ἔχων καλὸν ἐμπόρευμα δὲν ἔχει
ἀνάγκην νὰ παρακαλῇ τὸν ἀγοραστήν) "Ιωάνν. "Ο βίος τὰ
κούτσουρα παντρεύει (διὰ τοῦ χρήματος καὶ τὰ δυσκολώ-
τερα πράγματα εἶναι κατορθωτὰ) Σωζόπ. "Ερημο βιό τὸ
τρώει ὁ λύκος (ἀφύλακτος περιουσία γίνεται ἐρμαιον τῶν
ἀρπάγων) Βογατσ. || Γνωμ. Τ' ἀκριβοῦ τὸ βίος σὲ χαροκό-
που χέρι (τοῦ φιλαργύρου ἡ περιουσία περιέρχεται εἰς
σπάταλον κληρονόμον) πολλαχ. Βίος ἀποχίτεις, ἀλλὰ ἄν-
θρωπο δὲν ἀποχίτεις Σαραντάπ. "Εἰς καλὸ πιδί, τί τοῦ θέλεις
τοῦ βιό, εἰς κακὸ πιδί, τί τοῦ θέλ' τς τοῦ βιό (τὸ καλὸν τέκνον
καθιστᾷ τὴν περιουσίαν περιττὴν καὶ τὸ κακὸν ἀνωφελεῖ)
Θεσσ. "Ο ἄνθρωπος μ' ἔνα κόλο γερνάει, μ' ἔνα βίος δὲ γερνάει
(ἡ περιουσία δὲν εἶναι σταθερά) Αἰγίν. "Ανταμικὸ βιό ἔρη-
μου (ἡ συντροφικὴ περιουσία δὲν φυλάσσεται καλῶς) Θεσσ.
Λίγο βίος ξανάσαι (ὁ ἔχων ὀλίγα ἔχει καὶ ὀλιγωτέρας μερί-
μνας) Λεξ. Πρω. "Ο βίος 'ς σὸ βίον πάει (ἐπὶ πλούσιου ἀπο-
κτιῶντος καὶ ἕτερον πλοῦτον) Τραπ. Χαλδ. Τὸν βίον ἐρώτε-
σαν, ποῦ θὰ πάς; καὶ εἶπεν, 'ς σὸ βίον (συνών. τῷ προηγου-
μένῳ) Χαλδ. Πρῶτα παίρνει ὁ Θεὸς τὴ γνῶσι κα' ὕστερα τὸ
βίος («μωραίνει Κύριος ὃν βούλεται ἀπολέσαι») ΙΒενιζέλ.
Παροιμ.² 266, 272. Τοῦ δουνιὰ τὸ βίος 'ς τὸ δουνιὰ θὰ μείνῃ
(ἀποθνήσκων τις δὲν συμπαράλαμβάνει τὴν περιουσίαν του)
"Αργος. "Η σημ. καὶ ἀρχ. Πβ. Εὐριπ. "Ικέτ. 181 «ὅ βίος
μὲν ἦν πολὺς, ἥκιστα δὲ ὄλβω γαῦρος ἦν» καὶ "Ηρόδ. 8, 106
«βίον κτησάμενος ἀπ' ἔργων ἀνοσιωτάτων». Συνών. ἀγα-
θὰ 1, ἀφέντεμα 2, ἀφεντιὰ 6, ἔχει, καλὰ (ιδ. καλός),
κατάστασι, περιουσία. 6) "Η εἰς κτήνη περιουσία
καὶ συνεκδ. τὰ κτήνη "Ηπ. Μακεδ. Πόντ. (Χαλδ.) Στερελλ.
(Αἰτωλ.): "Επισι τοῦ βιό 'ς τ' ἀμπέλια κι τὰ χάλασι Αἰτωλ.
Βγάζου τὸ βιό (ξεχειμωνιάζω τὰ αἰγοπρόβατα) "Ηπ. Λαλῶ τὸ
βίον (ὁδηγῶ τὰ θρέμματα εἰς τὴν βοσκήν) Χαλδ. || Παροιμ.
"Ο σκύλλον μὲ τὸ ζόρ' 'ς σὸ βίον 'κι πάει (ὁ σκύλλος μὲ τὸ ζόρι
δὲν ἀκολουθεῖ τὸ ποίμνιον, ἐπὶ τοῦ δυσχεροῦς ἐξαναγκα-
σμοῦ ἀνθρώπου μὴ θέλοντος νὰ κάμῃ τι) Χαλδ. Συνών.
ζωντανὰ (ιδ. ζωντανός), πράματα (ιδ. πράμα). 7)
Θησαυρὸς καὶ ἰδίως ὁ κεκρυμμένος "Ηπ. Κάλυμν. Καππ.
(Σινασσ.) Κάσ. Κρήτ. Κύπρ. Νάξ. (Μον.) Σύμ. Τῆν. κ.ά.:
"Επλούτησε, γιὰτὶ ἤνρε βίος Κρήτ. || Φρ. Στοιχειωμένο βιό
(πολλὰ) "Ηπ. "Η σημ. καὶ μεσν. Πβ. "Ασιζ. Κύπρ. (ΚΣάθα
Μεσν. Βιβλ. 6, 222) «νὰ σκάψῃ εἰς κανένα τόπον, ὅπου ἡξεύρει
ὅτι ἔχει βίον». Συνών. βλυσίδι. 8) "Αρχαῖα πολύτιμα
εὐρήματα "Ανδρ. (Κόρθ.) 8) Μεγίστη ποσότης, μέγας
ἀριθμὸς, ἀφθονία Εὐβ. (Αὐλωνάρ. Κουρ. Κύμ.) Ζάκ. "Ηπ.
(Ζαγόρ. κ.ά.) Θεσσ. (Ζαγορ.) Κεφαλλ. Κίμωλ. Κύθηρ. Κύπρ.
Μακεδ. (Σισάν.) Μέγαρ. Πελοπν. ("Αρχαδ. Παύλιτς. Τρι-
φυλ.) Σάμ. Στερελλ. (Αἰτωλ.) — ΓΞενοπ. Θέατρ. 1, 156

— Λεξ. Περίδ. "Ηπίτ. Μ'Εγκυκλ. Δημητρ.: "Εχω βίος ἀπ' αὐτὲς
τοῖς μονέδες. Κεφαλλ. "Εχ' βιό παρὰδης Ζαγόρ. Βίος ροῦχα
Ζάκ. Βίος πράματα Κύθηρ. Τ' ἀμπέλια φέτου ἔχ' νι βιό σταφύ-
λια Αἰτωλ. Φέτι ἔχομε κολοκύθια βίος Κίμωλ. Φέρανε βίος
ψάγια Μέγαρ. Βίος ἄνθρωποι Κύμ. "Ητανε βίος ὁ κόσμος 'ς τὸ
πανηγύρι Κουρ. Βίος λαγοὶ Παύλιτς. Βίος χιόνι ἔρριξε Αὐλω-
νάρ. Τὸ χωράφιν ἔχει ἀγκάτ-τιν βίος Κύπρ. Αὐθ, βίος! (τί πλη-
θος!) Ζάκ. Σὰν καὶ σέβανε κωπέλλες εἶναι 'κεῖ κάτω... βίος
ΓΞενοπ. ἔνθ' ἄν. Συνών. βλυσίδι, θησαυρός. 9)
"Επιρρηματ., πολὺ Κεφαλλ.: "Εφαγα-περπάτησα βιό.
"Η λ. ὑπὸ τὸν τύπ. Βίος τό, καὶ ὡς τοπων. Εὐβ. (Πλα-
τανιστ.)

βιοτάρι τό, Πελοπν. (Δημητσάν.)

"Εκ τοῦ οὐσ. βιοτό, δι' ὃ ἰδ. βίος, καὶ τῆς καταλ. -άρι.
Μεγάλη περιουσία: Φρ. Βίος καὶ βιοτάρι.

βιοτεμένος ἐπίθ. ἀμάρτ. βιουτιμένους Σάμ.

"Εκ τοῦ ἀρχ. ρ. βιοτεύω.

"Ο ἔχων βίον, πλούσιος: Αὐτὸ τοῦ χουρὸ εἶναι βιουτιμέ-
νου (οἱ κάτοικοι τοῦ εὐποροῦν). Συνών. βιούμενος,
βιωμένος, βιῶνας.

βιοτικὸς ἐπίθ. Κέρκ. βιοτικὸ τό, Θράκ. Πελοπν.
(Μεσσ.) βιουτ'κό Θράκ. (Αἰν.) βιότικον DCHesseling
Charos 57.

Τὸ ἀρχ. ἐπίθ. βιοτικός.

1) "Ο φέρων κέρδη, ἐπικερδὴς Κέρκ.: Τὸ λουτροβειὸ
εἶναι πρᾶμα βιοτικό. 2) Οὐσ., χρηματικὴ περιουσία Θράκ.
(Αἰν. κ.ά.) Πελοπν. (Μεσσ.) — DCHesseling ἔνθ' ἄν.: Ποῦ
θὰ βρωμε σίτι καὶ βιοτικά; Θράκ. || Φρ. "Εχει βίος καὶ
βιοτικὸ (εἶναι πλούσιος) Μεσσ. || "Ασμ.

Ζύγισσε, Χάρω, κα' ἔπαρε χρυσάφι γιὰ νὰ πάρης
καὶ βιότικον ἀρίθμητον κα' ἐμέναν μὴ μὲ πάρης
DCHesseling ἔνθ' ἄν.

βιούμενος ἐπίθ. Κωνπλ.

"Εκ τοῦ οὐσ. βίος καὶ τῆς μετοχικῆς καταλ. -ούμε-
νος κατὰ τὸ βασταζοόμενος.

Βιοτεμένος, ὃ ἰδ.: Πῆρε γυναῖκα βιούμενη.

βιοφάγος ἐπίθ. Κύθηρ. βιοφάης Κεφαλλ. βιου-
φάης "Ηπ. (Ζαγόρ.) βιοφάς Προπ. (Κύζ.)

Τὸ μεσν. ἐπίθ. βιοφάγος.

"Ο καταδαπανῶν τὴν περιουσίαν του, ἄσωτος.

βίρα ἐπίρρ. σύνθηθ. βίρι Κεφαλλ. Νάξ. ("Απύρανθ.)
Σύμ. κ.ά.

"Εκ τοῦ "Ιταλ. *vira* προστ. τοῦ ρ. *virare*.

1) "Ὡς ναυτικὸς ὄρ. σήκωσον ὑψηλὰ σύνθηθ. 2) Τα-
χέως, πάσῃ δυνάμει Κύπρ. κ.ά. — Λεξ. Μ'Εγκυκλ.: Βίρα
βίρα Κύπρ. "Ελα βίρα Λεξ. Μ'Εγκυκλ. 3) Διαρκῶς, συ-
νεχῶς σύνθηθ.: "Εκεῖ ποῦ πήγαμε εἶχαμε λεφτὰ καὶ βίρα
γλέντι σύνθηθ. Βίρα παρὰς ποῦ ξεοκιάζει τοῦτος ὁ ἄθ-
θρωπος Κύπρ. "Οσα κι ἂν πῆς, βίρ' αὐτὸς κά'ν' ὅ,τ' θέλ' "Ηπ.
(Ζαγόρ.) Βίρα 'ς τὰ χαρτιά - 'ς τοῦ φουμάρ'σμα "Αράχ. || Φρ.
Βίρι καὶ δῶσ' του (ἐπὶ τοῦ ἐξακολουθοῦντος νὰ πράττῃ τι)
"Απύρανθ. || Παροιμ.

Παῖξε τοῦ γαάρου λύραν | νὰ χορεύῃ βίρα βίρα

Κύπρ. 4) "Ολίγον κατ' ὀλίγον Σύμ.: Βίρι βίρι ἔκαμεν το
γούλον δικόν του. 5) Κρυφίως Κεφαλλ.: "Ηρτε βίρι βίρι.

6) "Οχι ἀπεριφράστως, ἀλλ' ἐμμέσως Κεφαλλ.: Τὸ εἶπε
βίρι βίρι.

βιρανεύω ἀμάρτ. βιρανεύω Κύπρ.

"Εκ τοῦ οὐσ. βιράνι.

Καθίσταμαι χέρσος, ἀποχερσοῦμαι: "Αφηκεν τὸ χωρά-
φιν του ἀκάμωτον τῶαί βεράνευεν. Πβ. βιρανιάζω 1.